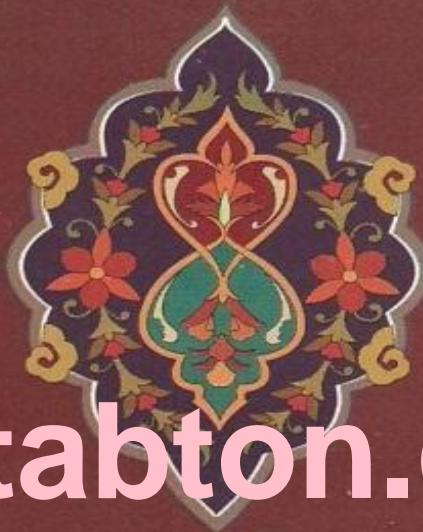

د امام اعظم و صیتوه

تایف
مولانا عاشق الہی شهر بلندی

ژبارونکی
مولوی عبدالهادی (حماد)

Ketabton.com

احمد شاھی کتبخانہ
کابل بازار کندهار
تلفون: 0700321479

د تعلیم الاسلام رادیو ویب پانی له خوا:
www.TaleemulIslam-Radio.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دام اعظم رحمۃ اللہ علیہ و صیتوںہ

مؤلف : مولانا عاشق الہی شهر بلندی
ربارونکی : مولوی عبدالہادی (حمداد)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دەرتىب خۇخبرى

الحمد لله رب العالمين ، والصلوة والسلام على سيدنا اكرم الاولين والآخرين ، وعلى آله واصحابه هداة الحق وناصرى الدين المتنين ، وعلى من اتبعهم باحسان الى يوم الدين وخذوا حذوهم فى استذكار اثارنبىه الامين ، اوصوا واستوصوا وتواصوا بالحق والصبر فى كل وقت وحيث

درىيىستنى بىكلا او واقعىت دىستروا كمن پە گلورىن نامە ددى ليكىنى او ترتىب خخە ورلاندى خېبتىن تىعالي ئە تە ارىبىندە د پە گوته سوی بىشىرىت د خلاندە اولوی امام حضرت امام ابوحنىفە (رحمه الله عليه) دغە وصىيت دىزبارى سره مل لىكلى وو چى دە مبارك ونۇموتى عالم حضرت يۈسف بن خالد سمتى (رحمه الله عليه) تە فرمایلى وو نومۇرى ژىارە داصل ترخىڭ پە (ماھنامە البلاغ كراچى) كېنى ونشرتە وسپارل سوھ دغە وصىتونە زىما مرشد سېپېخلى شيخ الحديث (بقية السلف حجة الخلف) مولانا محمد زكريا صاحب كاندھلوى ثم مهاجر مدنى دامت برکاتهم العالية پە خېل مجلس كېنى تورى پە تورى و اوپۇرۇل اوھىرى يې خوبىن و گىنل بىيايى پە خېل شخصى لىگېبىت دېنخۇزرو دچاپ پېرىكە و كە ددى بەھىر سره مل پېرىكە و سوھ چى دامام ابوحنىفە (رحمه الله عليه) دوه نور وصىتونە چى و نور و شاگىردانو تە يې فرمایلى دى ھە نشر

سی دلیون وروسته د (الاشباء والنظام) نومي کتاب په پای کبني
 یو وصیت وموندل سو چي قاضی القضاة حضرت امام ابویوسف
 (رحمه الله عليه) ته بی فرمایلی دی خوله بدہ مرغه ددې لیکنی
 ترلوستني وروسته حینی ئایونه چاپی غلطیانی مخي ته راغلي
 چي حینی ئایونه بی دمسخی او تحریف ویره وہ بیاهم ددوهمی
 نسخی لته روانه ده ترداسی بریده چي په دوونورو کتابونو کبني
 چي په نامه د (مناقب امام اعظم رح) او (حسن التقاضی) هم پیدا
 سوه په نومورو دوونسخو کبني هم دصحت له پلوه پیاوړی نسخه
 ترتیب سوه او د محاوري سره وزبارل سوه د عاجزینده په ذهن کبني
 یوڅه راوراندي سوه چي هغه دامام صاحب (رحمه الله عليه)
 دو وصیت خخه چي خپل زوی ته بی کړی دی عبارت دی ددغه
 وصیت لته بی پیل کړه چي په نتیجه کبني الحمد لله دغه نسخه هم
 پیداسوه . هم دا دول په (مناقب امام اعظم رح) کبني دقاضی
 ابو عصمة ، نوح بن ابی مریم مروزی (رحمه الله عليه) په نامه بی هم
 یو وصیت تر نظر تیرسو چي په قضائی چارو پوری اړه لري یو بل
 وصیت چي امام صاحب (رحمه الله عليه) وخپلو مخورو شاګردانو
 ته فرمایلی دی هم لاسته راغلي عاجزینده دغه ټول وصیتونه
 د محاوري تر خنگ وزبارل او د حضرت اقدس مرشدی دامت برکاته
 په حضور کبني بی وړاندي کړل حضرت والا دغه ټول وصیتونه
 دیو ټولکې په ډول د نشر او طبیعی امر و کړی او د (وصایا امام
 اعظم) په نامه بی و نومول او د دغه پنځو وصیتونو لري جاري سوه

چي دكتونکو په لاسو کبني ترستركو کيربي چي ترتیب بي په
لاندي دول دي

لوهرى وصيت : دامام ابويوسف (رحمه الله عليه) په نامه دي .

دوهم وصيت : دامام يوسف بن خالد سمتى (رحمه الله عليه) په
نامه دي .

دریم وصيت : دحماد بن ابی حنیفه (رحمه الله عليه) په نامه دي .

خلورم وصيت : دابوعصمة نوح بن ابی مریم (رحمه الله عليه) په
نامه دي .

پنضم وصيت : دامام اعظم (رحمه الله عليه) دمخورو او مشهورو
شاگردانو په نامه دي .

دامام اعظم (رحمه الله عليه) دھینو شاگردانو احوال :

حضرت امام ابويوسف (رحمه الله عليه)

حضرت امام ابويوسف (رحمه الله عليه) دامام صاحب (رحمه الله
عليه) ترتیلولو مشهور شاگرد وو چي پر حدیثو او فقهه شریفه باندي
په پوره دول برلاسی وو ، حضرت امام احمدبن حنبل (رحمه الله
عليه) هم دده دشاگردانو خخه دي ، او نوموري (رحمه الله عليه)
دامام ابويوسف (رحمه الله عليه) خخه تر درو کالو پوري زده کري
کري دي ، امام ابويوسف (رحمه الله عليه) نه يوازی چي قاضي وو
بلکي قاضي القضاة هم وو او په دغه لقب باندي دي مبارک ترتیلولو
وراندي مشهور سوي دي ، او دعباسي خليفگانو په لر کبني بي د
مهدي ، هادي ، او هارون الرشيد دواكمانيو پرمهاں دقضا چو پر

ترسره کری دی او دسنه هجري ١٢٦ قمری خخه نیولی بیا دژوند
دپای ترشیبو پوری قاضی وو

امام ابویوسف (رحمه الله عليه) دامام اعظم (رحمه الله عليه)
وخدمت ته او ولس کاله دپاییندی سره مل په مسلسل دول
حاضری ورکری ده آن ترددی چي يو وخت يې زوی وفات سوی وو
بیاهم ده مبارک پدې موخه چي دامام اعظم (رحمه الله عليه)
مجلس خینی ناغه نسي دخپل زوی په دفن کبني اشتراک ونه کری
او دخپل زوی تکفين او تجهيز يې ذوستانو ، قربانو ،
او همسایگانو ته پرینسودی او خپله دامام اعظم (رحمه الله عليه)
په مجلس کبني حاضرسو ، حضرت امام ابوحنیفة (رحمه الله عليه)
نه یوازی چي امام ابو یوسف (رحمه الله عليه) ته پوهه وربخبلی
وه بلکي مالي مرستي يې هم ورسره کولي ، دداود بن رشید ویناده
چي وايي : که چيری دامام اعظم (رحمه الله عليه) یوازی امام
ابویوسف (رحمه الله عليه) شاگرد واي بیاهم دده دویار لپاره دایو
شاگرد بس وو ، او که دامام ابویوسف (رحمه الله عليه) علمي خبرو
ته وکتل سی خرگندیږي چي نوموری دپوهی دریاب دی او په لپو
او به خنیي اخستل کېږي ، حدیث ، فقه ، او کلام ترتیلو زیات دده
په وړاندی وه ، یوڅل امام ابویوسف (رحمه الله عليه) ناروغ وو
دپونستني په موخه امام اعظم (رحمه الله عليه) ورته تشریف را پری
دپونستني خخه وروسته چي امام صاحب دباندي را ووتی وي
فرمایل : که چيری دغه څوان وفات سی نو دعلم لپاره لویه ضایعه
ده ئکه چي دی پرمخکه ترتیلو او سیدونکو ستر عالم دی

علی بن صالح (رحمه الله عليه) چي به امام ابویوسف (رحمه الله عليه) خخه روایت کاوه نوده مبارک به امام ابویوسف (رحمه الله عليه) په افقه الفقهاء ، قاضی القضاة ، او سیدالعلماء لقبونو سره ياداوه او فرمایل به بي :

حدثنی افقه الفقهاء وقاضی القضاة وسیدالعلماء ،

حضرت امام ابویوسف (رحمه الله عليه) د سنہ هجري قمری ١٦٦
خخه بیا تر (١٨٢) هجري قمری سنی پوري قاضی وو چي همدا
دده دمرينی کال دی نوموري په دې لویه مده کبني دستر عدل
او انصاف سره مل فيصلی کري دي او فرمایلي بي دي چي ما هيچ
ظلم فيصله نده کري مگر یوخل چي دمئاخذې خخه بي په ويره
کبني یم هغه دا وه یوه ورخ یونصراني سرى په هارون الرشيد
باندي دعوه وکره چي اميرالمؤمنين زما فلانکي جايداد قبضه
کري دی دغه دوسيه پيل سوه ما هارون الرشيد ته وویل چي دغه
سرى په تا دعوه کوي وايي تا دده مئکه قبضه کري ده هارون
الرشيد په جواب کبني راته وویل چي دغه مئکه ماته دخپل نیکه
منصور خخه راپاته ده نصراني ته مي وویل چي داميرالمؤمنين
جواب خو دي واوريدي ته شاهدان لري ؟ نصراني په جواب کبني
راته وویل شاهدان نسته مگر مدعى عليه دي قسم واخلي هارون
الرشيد ته مي وویل چي قسم اخستلاي سی ؟ هارون الرشيد قسم
واخستي او دوسيه خلاصه سوه نصراني ولاري نو زه ددغه
دوسيبي په ويره کبني یم چي اللهم ته مسئول نسم یوشادر ورته
وویل اي استاذه ! پدې موضوع کبني دمئاخذې ويره په چشم

کښی ده؟ ده مبارک و فرمایل: دغه دوه کسان چې یو نصرانی وو بل امیر المؤمنین وو دمحاکمې پرمھال یو خای نه وه بلکې هارون الرشید پر یوم متاز خای ناست وو اونصرانی دنورو مدعیانو په خیر پر یو ساده خای ناست وو (یعنی ماته پکارو ه چې هارون الرشید می هم را کښته کړی واي دعامو مدعیانو په خیر می درولی واي) .

حضرت امام ابو یوسف (رحمۃ اللہ علیہ) لوی عابد وو ځکه دقضا دتولو بوختیاوو ترڅنګ یې هره ورڅ دوه سوه رکعته نفل کول او په زیاته کچه یې روزې نیولی امام ابی یوسف (رحمۃ اللہ علیہ) دنسپ له پلوه د مدینې منوری دانصارو د کورنی سره اړه لري دده دنیکه نوم (سعد بن بحیں صحابی وو چې (سعد بن حبته) هم ورته ویل سوی دی (حبته یې د مورنوم وو) نوموری دتنکی خوانی پرمھال دنبه جنگیالي په توګه د خندق په غزا کښی ونډه واخستله رسول اللہ چې کله دی ولیدی چې په پوره مېړانه یې جنګ کاوه نوبلنې یې ورکړه او ورته وي فرمایل: خوانه ته خوک یې ؟ ده مبارک په جواب کښی ورته وویل زه سعد بن حبته یم حضور چې ورته دعا وکړه چې رسول اللہ چې دی ستا نصیب مبارک کړی او دنژدې کیدو امر یې ورته وکړی کله چې ورته رانژدې سو مبارک چې پرسر لاس ورتیر کړی (دغه حکایت الاستیعاب لیکلی دی) .

حضرت امام ابو یوسف (رحمۃ اللہ علیہ) فرمائی: رسول اللہ چې زما دنیکه پرسر لاس تیر کړی دی برکت یې تراوشه په کورنۍ

هـلتـه وفات سـوـی دـی اوـاـلـادـونـه بـی پـه کـوفـه کـبـنـی دـژـونـد شـپـی
صـباـ کـوـی پـه ذـوـی کـبـنـی بـی خـلـانـدـه سـهـارـاـبـوـیـوسـفـ (رـحـمـةـ اللـهـ عـلـیـهـ)
وـخـلـیدـیـ چـی تـر خـتـیـزـه اـولـوـیدـیـزـه پـورـی بـی عـلـم وـرـسـاوـه دـامـامـ
ابـوـیـوسـفـ (رـحـمـةـ اللـهـ عـلـیـهـ)، دـوـفـاتـ نـبـتـهـ (١٨٢)، هـجـرـیـ قـمـرـیـ بـسـوـدـلـ
سـوـیـ دـه اوـدـوـلـادـتـ نـبـتـهـ بـیـ ١٣ـ سـنـهـ مـشـهـورـهـ سـوـیـ دـهـ مـگـرـ شـیـخـ
مـحـمـدـ زـاهـدـ کـوـثـرـیـ (رـحـمـةـ اللـهـ عـلـیـهـ)، فـرـمـایـلـیـ دـیـ : چـی دـدـهـ مـبارـکـ
دـوـلـادـتـ نـبـتـهـ ٩٣ـ هـجـرـیـ قـمـرـیـ دـهـ هـمـدـاـ روـایـتـ خـیـرـلـ سـوـیـ اوـدـتـائـیدـ

ورـدـیـ

حضرـتـ یـوسـفـ بـنـ خـالـدـ سـمـتـیـ رـحـمـةـ اللـهـ عـلـیـهـ

حضرـتـ یـوسـفـ بـنـ خـالـدـ سـمـتـیـ (رـحـمـةـ اللـهـ عـلـیـهـ) دـامـامـ
ابـوـ حـنـیـفـةـ (رـحـمـةـ اللـهـ عـلـیـهـ) دـ مشـهـورـوـ شـاـگـرـدـانـوـ خـخـهـ دـیـ اـصـلـیـ
وـطـنـ بـیـ بـصـرـهـ دـهـ دـامـامـ اـعـظـمـ (رـحـمـةـ اللـهـ عـلـیـهـ) خـخـهـ دـزـدـهـ کـرـیـ
اوـخـدـمـتـ پـهـ موـخـهـ دـبـصـرـیـ خـخـهـ کـوـفـیـ تـهـ رـاغـلـیـ وـوـ دـ زـدـهـ کـرـیـ
وـرـوـسـتـهـ بـیـ دـ بـیـرـتـهـ تـلـلوـ هـوـدـ وـکـرـیـ خـوـ اـمـامـ اـعـظـمـ (رـحـمـةـ اللـهـ
عـلـیـهـ) وـرـتـهـ وـفـرـمـایـلـ : پـهـ تـلـوـ کـبـنـیـ بـیـرـهـ مـکـوـهـ زـهـ تـاتـهـ دـتـوـبـنـیـ پـهـ
تـوـگـهـ خـهـ نـصـیـحـتـونـهـ کـوـمـ دـهـ مـبـارـکـ وـخـتـ وـرـتـهـ بـیـلـ کـرـیـ اـمـامـ
اعـظـمـ (رـحـمـةـ اللـهـ عـلـیـهـ) وـصـیـتـونـهـ وـرـتـهـ وـکـرـلـ چـیـ پـهـ هـمـدـیـ رسـالـهـ
کـبـنـیـ رـاـوـرـلـ سـوـیـ دـیـ دـغـهـ وـصـیـتـونـهـ دـخـپـلـوـ خـانـگـرـتـیـاـوـوـ سـرـهـ
دـعـلـمـاـوـ اوـ طـالـبـانـوـ لـپـارـهـ دـخـانـ سـاتـنـیـ وـرـدـیـ

دـهـدـاـیـ بـیـ دـ مؤـلـفـ مـشـهـورـ شـاـگـرـدـ عـلـامـهـ زـرـنـوـجـیـ (رـحـمـةـ اللـهـ عـلـیـهـ) پـهـ
خـپـلـ کـتـابـ (تـعـلـیـمـ الـمـتـعـلـمـ)، کـبـنـیـ دـاـسـیـ لـیـکـلـیـ دـیـ :

ويتبغى لطالب العلم ان يحصل كتاب الوصية كتبها ابوحنيفه (رحمه الله عليه) ليوسف ابن خالد سمتى (رحمه الله عليه) عند الرجوع الى اهله ، وقد كان استاذنا شيخ الاسلام على بن ابى بكر (رحمه الله عليه) امرنى بكتابته عند الرجوع الى بلدى ولا بد للدرس والمفتى فى معاملات الناس منه .

ڏٻاڌه : هرزدکري (طالب) ته بساي چي هغه وصيت نامه لاس ته راوري چي امام اعظم (رحمه الله عليه) وي يوسف بن خالد (رحمه الله عليه) ته وکورته دتللو پرمهال کري دي . زموږ استاذ شيخ الاسلام على بن ابى بكر ماته وخپل بشارته دتللو پرمهال امروکري چي دغه وصيت نامه ولیکم او د خلگو سره په روزنيز ژوندانه کبني دخلگو سره په معاملاتو ترسره کولو کبني ، بسوونکي (مدرس) او مذهبی پريکره کوونکي (مفتى) ته دغه وصيت نامه ارينه ده .

حضرت یوسف بن خالد دامام شافعى (رحمه الله عليه) داستاذانو خخه دى او امام شافعى (رحمه الله عليه) دده په اړه داسى فرمایي :
رجلا من الخيار .

يعنى دى دغوره وگرو خخه دامت دى . دمحدث ابن ماجة خخه روایت دى چي یوسف خالد ته لدې امله سمتى ويل سوي دى چي سمتى وسمت ته منسوب دى او سمت طرف (خانګه) ته ويل کيني او دی هم دبنکلى لوري خبستان او دبنکلو اخلاقو خبستان وو .

نوموري په سنہ ۱۷۹ هجري قمري کي ددي فاني نري خخه مخه بنه کري ده .

حضرت حماد بن ابی حنیفة (رحمه اللہ تعالیٰ علیہما)

حضرت حماد بن ابی حنیفة (رحمه اللہ تعالیٰ علیہما) دامام ابوحنیفة (رحمه اللہ علیہ) یوازنی زوی دی چی دخپل سپېخلی پلار خخه یې دفعه زده کری کری دی اوپه پوره پیمانه دسپېخلتیا او تقوی سره مل وو او تریو وخته په کوفه کښی قاضی هم وو .

حضرت ابو عصمه نوح بن ابی مریم (رحمه اللہ تعالیٰ علیہ)

حضرت نوح بن ابی مریم هم دامام ابوحنیفة (رحمه اللہ علیہ) دمخورو شاگردانو خخه وو چی دمرو نومی ئای او سیدونکی وو او ابو عصمه یې دکنیت نوم وو او دالجامع په لقب سره یادسوی دی . امام ابوحنیفة (رحمه اللہ علیہ) تل په قضائی مسائلو کښی پوښتی . یوه ورخ امام اعظم (رحمه اللہ علیہ) ورته و فرمایل هرو مرو به ته دقظنا دروازه و تکوی همداسی و سوه په خپل وطن کښی قاضی سو امام اعظم (رحمه اللہ علیہ) ده مبارک ته حینی و صیتونه چی دقظا اړوند وه دخط په واسطه ولیبل چی پدې رساله کښی راول سوی دی . حضرت نوح بن ابی مریم ته دعلومو د جمعی له امله جامع العلوم ویل سوی دی . نوموري خلور مجلسونه درلودل چی لو موري مجلس یې د حدیثو وو ، دوهم مجلس یې دامام اعظم (رحمه اللہ علیہ) دارشاداتو بیانوو وو ، دریم مجلس یې دنحو وو ، او خلورم مجلس یې د شعر او ادب په اړه وو . ده مبارک دامام اعظم (رحمه اللہ علیہ) ترڅنګ د قاضی ابن ابی لیلی خخه هم زده کری کری وني

پنځم وصیت چې پدې کتاب کښی راورل سوی دی دامام اعظم (رحمه اللہ علیہ) دمشهورو شاگردانو په نامه دی چې روایت کوونکی بې امام یوسف (رحمه اللہ علیہ) دی اوفرمایی : په یوه بارانی ورڅ کښی موب خو ملګري دامام اعظم (رحمه اللہ علیہ) وخدمت ته حاضرسو چې زموږ په ډله کښی داؤد طائی رح، عافية اودي رح ، قاسم بن معن مسعودي رح ، حفص بن غیاث نخعی رح ، وکیع بن الجراح رح ، مالک بن مغول رح ، زفربن هزیل (رحمه اللہ علیہم) موجود وه امام اعظم (رحمه اللہ علیہ) زموږ لوري ته متوجه سوا او وی فرمایل : انتم مسار قلبی الخ .

دغه وصیت ددې ټولګی په آخر کښی راورل سوی دی دنومورو وصیتو دروبنانتیا په موخته عاجز بنده حینی ځایونه حینی ویناوی دقوسو یه منځ کښی راوري دي او دخپل لوري بې په وریسموباندی تات (کم قیمه رخت) پیوند کړی دی له دې امله چې عام خلګ دلفظ د ظاهري بني خخه غلطه افاده ونه کړی .

الله ته دعاکوم چې دغه چوپې د قبولیت په لورونه ونازوی او دحضرت اقدس مرشدی دامت برکاتهم سایه پر خلګوباندی تر دیره وخته ودانه ولري .

انه سمیع قریب ولداعه مجیب و صلی الله تعالی خیر خلقه سیدنا و مولانا محمد وآلہ واصحابه اجمعین

المدینه المنوره د صفری لوړی سنه ۱۳۹۹ وانا العبد المحتاج الي رحمة الله محمد عاشق الهي بلند شهری عفي الله عنه وعافاه وجعل اخرته خيرا من اولاهم

دكتاب پيل

دامام أبوحنيفه رحمة الله عليه وصيت خپل شاگرد

أبو يوسف (رحمة الله عليه) ته

بِسْمِ اللَّهِ الْرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ

لوهجهی : دحضرت امام ابوحنيفه (رحمة الله عليه) خخه روایت سوی
دی چي ده مبارک (خپل شاگرد) ابویوسف (رحمة الله عليه) ته (هغه
وخت) وصيت وکړی چي دابویوسف (رحمة الله عليه) له لوري خخه
ده مبارک ته پوهه ، نیک اخلاق او برلاسی پرعلم باندی بسکاره
سوه او وي فرمایل : اي يعقوبه ! ^(۱) درنبنت دپاچا کوه مقام يې
لور ګنه او په حضور کښی يې د درواغ وي لو خخه ئان ژغوره .
باچاته ته په هر وخت او هر مهال مه ورڅه ترڅو چي يې ديو علمي
ارتیا لپاره بلنه نوی درکړی (د باچا د دیرتگ خخه لاس پرسره)
حکه که دی بوختیا ورسره ډیره سی يې عزتی دی کوي او مقام دی
دده په وراندی راتیتیپری داسي ورسره واوسیپه لکه داوره سره چي
اوسيپري ګته خني اخله اوليری خني او سه مه ورنژدي کېړه حکه تا
سوئي او تاوان خني اخلى حکه پاچا چي د کوم عزت لته ئان لره
کوي نورو ته يې نکوي .

(۱) يعقوب دابویوسف (رحمة الله عليه) نوم دی

دریم : دپاچا په وراندی دهیرو خبرو کولو خخه خان و زغوره خکه
چی دی ستا ویناوی خیری ددې لپاره چی انډیوالانو ته (بنبی چی
دی تر تا پوه دی ستا غلطیانی په گوته کوي چی دخپل قوم په
سترجو کنبی دی تیت و بنبی .

خلورم : کله چی پاچا ته ورئی دخان درنښت تر خنگ دنورو
درنښت هم و پیژنه .

پنځم : پاچاته پر داسی مهال مه ورئه چی په وراندی بی داسی
پوهان ناست وي چی تا نه پیژنی خکه که (دپوهی په ڈګر کنبی
تردوی) تیت بی بنایی چی تا وڅوروی او که په پوهه کنبی تردوی
پیاوړی بی بنایی چی (په خبروکی) تا تیت کړي اوله دې امله
دپاچا دسترجو وغورئی .

شپږم : کله چی پاجا د دولتي کارونو خخه (دیوکار) وراندیز
درته و کړي ترهغه بریده بی مه قبلوه ترڅو ستا ، ستا دمذهب او
ستا دمسلك قضا رضا نه وي پکنبی نغښتی ددې لپاره چی په
دولتي چارو کنبی د پرديو دمذهب و کړني ته اړنسی .

اووم : دپاچا د دوستانو او انډیوالانو سره اړیکی مه لره بلکی
یوازی ده ته نژدې کېږه .

اټم : دپاچا د انډیوالانو خخه لیری او سه چی مرتبه او درنښت دی
دل لپاره پاته سی .

نهم : د عامو خلګو په وراندی خبری مه کوه ترڅو چی بی پوبښنه
نوی در خخه کړي .

لسم : (دعامو خلگو سره) په دنیوی چارو اوتجارت کبني دخبو
کولو خخه ئان وساته ده گه خبرو پرته چي په پوهه (علم) پوري
اره لري ددي لپاره چي پوه نسي چي ستا مينه دمال سره ده ئكه
دوی پرتا بد گمان کوي اوپدي باور کوي چي ستا مينه درشوت
اخيس تلو سره ده او دي لوري ته لاس خلاصوي .

يوو لسم : دعامو خلگو په وړاندی لویه لووړه خندام کوه .
دولسم : دبازار دميرتللو خخه دده وکړه .

ديارلسم : (دخوانو) لغرنو هلكوانو سره خبری مکوه ئكه چي فتنه
ده (يعني دگناه کولو ويړه ده) دورو کوچنيانو سره خبری کول اوپر
سر لاس ورتېرول پروانلي .

څوارلسم : دبې علمه سپین بېرو سره دلاري په منځ کبني مه ئه
ئكه که دلاري په او بدرو کبني دوی مخکي کړي ته وروسته سی
دعلم بې عزتي دي کېږي او که ته مخکي سی ستا تاوان دي (ئكه
رسول اللہ ﷺ دسپین بېرو عزت لازم بللي دي) او فرمایي : خوک
چي زموږ دمشرانو احترام نکوي او پر ماشومانو مو رحم نکوي
زمور دهلي خخه ندي .

پنځلسم : پر لارو باندي (دناسمو خلگو په خير) مه کبني نه که دي
(دکور دناستي پرته) اړتیا ورته پیدا سوه نو په مسجد کبني
کبني نه .

شپارلسم : پر دوکانونو باندي مه کبني نه .

اولسم : په بازارو او مسجدو کبني خوراک مه کوه .

اتسم : پرلارو باندی دخیرات شربستان مه چینیه او مه ئى دلا سوخخه
دخیرات ورکونکو چینیه .

نولسم : گران قیمتە جامى ، دېنکلا شیان اووریبىم مه استعمالوھ
ئىكە چى پايلى يې كبر اولويي ده .

شتم : پە خپل كور كىي دخپلى ميرمنى سره دارتىيا پرته خبرى مه كوه
مگر دارتىيا پە پىمانە يې كوه .

يۇويشتم : دميرمنى سره ڈيرى لوبىي اولاس ورورل مکوه .

دوھ ويشتم : دخپلى ميرمنى سره نژدېكت مه كوه مگر هفە وخت
چى داللە ذكر و كري او دخىر لته پىكبىي و كري .

درويشتم : دخپلى ميرمنى پە ورلاندى دېردىي بىخوا او مينخيانو
خبرى مکوه ئىكە چى پداسى صورت كىنىي داپە خبر و كىنىي ازادي
ترلاسە كوي بنايىي چى تە دنورو بىخوا خبرى و كري دابە دېردىي
نارينو خبىي درته و كري (چى ڈيرە بده خبرە ده)

خلورويشتم : دداسى بىخىي سره وادە مکوه چى كوندە وي پلار يا
مور ولرى (يادزارە مېرە خخە) زوى يالور ولرى مگر پە دې شرط
سرە چى دقرييانو پرته بە خوك نە ورتە رائىي ئىكە كە بىخە شتمە
وي دېلار دېلىي پرمەھال ادعاء كوي چى تولە شتە ددى دى او مېرە
تە يې دخواست پە دەول ور كري دى .

پنخويشتم : دوس تىرىيە دخوابىي او خسر كورته مه ورخە (يعنى
دشرعىي عذر پرته) .

شپوشتم : دخوابنی او خسر په کور کښی میلستیا ته زره مه نسه
کوه حکه چی مال در خخه اخلي او طمعه یې درته ډیریږي .

اوہ ويشم : دداسی بسحی دواده کولو خخه ڏده وکړه چی زامن
اولونی دزاره میره خخه ولري حکه دا خپل مالونه ده ګه اولادو
لپاره ذخیره کوي اوستا د مالو خخه یې غلاکوي دوى ته یې
ورکوي حکه زوی تر تا ورته محبوب دی .

اتویشم : دوې میرمنی (مايني) په یوه سرای کښی مه سره یو ئای
کوه

نهه ويشم : تره ګه وخته واده مکوه ترڅو چي دي باور نوی راغلی
چي دواده ټولي اړتیاوی پوره کولای سم .

دیرشم : لومړی دعلم لته کوه بیا حالل مال سره یو ئای کړه په دريم
قدم کښی په واده کولو بوخت سه حکه که دمال په لته بوخت سی
دمینځو او مریانو رانیولو ته دي رابولی او په دنيا دي مشغوله
کوي تر زده کري وراندي واده مکوه حکه چي وخت دي ضائع
کېږي اولادونه دي ډیریږي او دارتیا دپوره کولو لپاره یې اړکېږي
په نتیجه کښی علم او مال دواړه در خخه پاتیږي .

يوديرشم : دخوانۍ په پیل کښی په علم بوخت سه چي زره دي
دنورو بوختیاوو خخه خلاص وي بیا دمال دیو ئای کولو لته کوه
حکه ډیر شغل دمال ، اولاد زره پر آگنده کوي کله چي دي مال جمعه
کري نو واده وکړه او داسي ژوند ورسه وکړه لکه چي می درته
وویل .

دوديرشم : دالله خخه ويره ، دامانت اداکول اونصيحت
عاموا او خاصو ته کول پرتا لازم دي .

دروديرشم : دخلگو درنښت تر پښو مه لاندي کوه بلکي درنښت بي
کوه ډيره گذاره مه ورسه کوه که دوي گذاره کول غوارې نوديني
مسائلی ورته بيانو ه ترداسي بريده که خوک دعلم خبستان وي اوپه
علم بوخت وي او که دعلم خبستان نوي (يعني دعلم سره مينه نه
لري) خان در خخه ڙغوري .

څلورديشم : و عامو خلگو ته (بي علمو خلگو ته) د دين دا صولو
دبيانولو خخه خان وساته چي په علم کلام پوري اره لري خكه دوي
داسي ډله ده چي ستا تقلید کوي اوپه دي اصولو سره مشغوله
کيرهي (پايللي بي بدی دي) .

پنهمه ديرشم : که خوک ديو مسئلي پونتنه در خخه و کړي نودومري
جواب ور کوه چي سوال بي در خخه کړي وي نورخه په جواب کي
مه ورسه زياته وه خكه جواب ټئي ور کيرهي .

شپږديشم : که ټس کاله د کار او کسب خخه بي برخي سی (دنداري
له امله) دعلم خخه مخ مه اروه خكه که دي مخ واروی دنادری
سره به مل سی خكه الله فرمایي : چا که زما د ذکر خخه مخ واروی
پېشكه دتنګ ژوند خبستان به سی .

اووه ديرشم : خوک چي ستا خخه پوهه ترلاسه کوي دا سي بي گنه
لكه ستا زوي يا اولاد چي وي پدي موخه چي مينه بي دعلم سره
زياته سی .

اته ديرشم : دعاممو اونباري خلگو خخه که خوک ستا سره اختلاف کول غوارپی (يعنى په مذهبی چارو کښي دلائل ويل غوارپي) نو ته اختلاف مه ورسره کوه ئىكە چي ددوی سره اختلاف کول ستا دمخ او به بيايي (يعنى بي عزته کوي دي). اختلاف کول ستا دمخ او به بيايي (يعنى بي عزته کوي دي).

نهه ديرشم : دحق په ويلو کښي دچا دجاه او جلال پروا مه کوه که
خه هم پاچا وي

خلويستم : خپل خان پدي مه راضي کوه چي تر نورو کم عبادت
وکړي (يعنى تر عامو خلگو دير عبادت کوه) ئىكە چي عام خلگ
ستا برلاسی پر عبادت نه ويني ترهفه عبادت چي دوى بي کوي
نو پرتا باندي دبدی او د لمياني د عبادت سره باور کوي او پر دې
عقیده وي چي ستا علم تاته گته او فائدہ نده کري مګرهفه گته چي
دوی ته دي رسولي ده ددوی دجهل په اړه.

يو خلويستم : کله چي يوبنارتنه ورسی په دې بساري کښي نور علماء
موجود وي نود خان لپاره لور مقام مه لتهو بلکي داسي واوسه لکه
يود دوی خخه ددي لپاره چي دوى پوه سی چي ستا مقصد ددوی
عزت لمنځه ورل ندي که داسي ونه کري دوى به په اتفاقی دول
در باندي راجمعه سی او ستا کرنلاره به بدنامه کري او عام خلگ
به هم در باندي را وزي او تيز، تيز به در ته گوري (په پايله کښي به)
بي خايه او بې فائدې بدنامه سی

دو خلویتنم : (دعلماؤ په شتون کبی فتوی مه ورکوه که خه هم دفتوي طلب در خخه و کپي (دعلماؤ سره) علمی مقابله (رد قدح) مکوه .

درو خلویتنم : ددوی په وراندي هیخ مه وايه ترخو چي یونسکاره دليل نوي درسره .

خلور خلویتنم : ددوی پراستاذانو باندي بد مه وايه حکه الله ﷺ فرمایي : تاسو بسکنخل مه کوي هغه کسانو ته چي دالله ﷺ پرته بل چاته عبادت کوي نودوي به هم الله ﷺ ته بسکنخل کوي تيري به و کپي د ناپوهی له امله .

پنخه خلویتنم : دخلگو سره پر حذراوسه (يعني په راکره ورکره کبی دهوکه مه ورسره کوه بلکی محتاط ورسره اوسمه) .

شپ خلویتنم : دالله ﷺ سره په پته داسي اوسمه (يعني عبادت کوه) لکه په بسکاره چي یې کوي (يعني دخلگو په وراندي) دعلم هیخ کار صیح نه دی ترخو چي باطن یې د ظاهر سره برابرنوي .

اووه خلویتنم : که پاچا یوکار درته و سپاري چي ته یې ورتیا لري ترخو چي دی باورنوی راغلی که یې زه قبول نه کرم زما پرته یې یو بل (نااھله) خوک قبلوی خلگوته تاوان رسوي اوپدې پوه سی چي دغه سپارل زما دعلم لکبله دی .

آته خلویتنم : دمناظرې په مجلس کبی (چي شرعا روا نه وي) دویري او مرعوبیت سره مل خبری مه کوه حکه داسي خبری دزره

د الخبروپه بسکاره کولو کښي نقص پیداکوي او د ژبي بنديز
پیداکوي.

نهه څلويستم : د ديرې خنداکولو څخه ئان وژغوره ځکه چي ډيره
خندا زړه وژني.

پنځوم : د بسخوسره ډيرې خبرې او ناسته او ولاره مه کوه ځکه زړه
وژني.

يو پنځوم : په ارامتيا او سکون سره رفتارکوه په کارونو کښي
تلواړمکوه.

دو پنځوم : که خوک دشا دخوا نعره در پسي و کړي جواب مه ورکوه
ځکه په حیوانانو پسي دشا دخوا نغ کېږي.

در او پنځوم : کله چي خبرې کوي (په خبروکي) ډېري ناري مه وهه
اوازمه پورته کوه.

څلور پنځوم : د ئان لپاره ارامتيا او لوبسوريidel عادت و ګرځوه ددي
لپاره چي دخلګوپه و راندي دي دپوهی مقام خرگندسي.

پنځه پنځوم : دخلګوپه منځ کښي دالله ﷺ ذکر ډير کوه ددي لپاره
چي خلګ ستا څخه ذکر ازده کړي.

شپږ پنځوم : د ئان لپاره یو (خانګرۍ) ورد (ذکر) و تاکه چي قرآن
پکښي لولی دالله ﷺ ذکر پکښي کوي او شکروا بی پرهغه خه باندی
چي د صبر بلنه بې در کړي ده او نعمتو نه بې در کړي دي.

اووه پنخوم : دخان لپاره په هره میاشت کښی خاصی و رحی و تاکه چی روزه پکښی و نیسی ترڅو خلگ (په روزه نیولو کښی) ستا تقليد و کري په هغه عبادت مه راضي کېږه (يعني بسنہ مه کوه) کوم چی عام خلگ په راضي وي (يعني تر عامو خلگو عبادت ډيرکوه).

اته پنخوم : دخان ساتنه کوه (په دې موخه چی بي ګته کارونه اوګناه درڅخه ونسی او د نورو ساتنه کوه چی ستا د دنیا او آخرت (کارونه ووینی) ستا د علم څخه ګته و اخلي.

نهه پنخوم : خپله (په بازار کښی) رانیول او خرڅول مه کوه بلکي یوداسي خوک و تاکه چی ستا کارونه په بنه توګه تر سره کري او پرتا باندي اعتماد وي.

شپitem : د دنیا په ټولو چارو کښی چي ته پکښی راشکيل بي ډاډه مه او سه (يعني دافکرمه کوه چي زما ټولي کړني رینتنی دي) (حکه دنفس او شيطان ویره سته) بېشکه اللہ ۴ د ټولو شيانو پوبنتنه کوي یوشپitem : لغزني مریان مه رانیسه.

دوشپitem : که خه هم د پاچا سره نژدي اړیکی ولری (خو خلگو ته) بي مه بنیه چي زه د پاچا سره نژدي اړیکی لرم حکه چي بیا خپل کارونه ستا د غاري کوي نوکه چيري بي کارونه ورپوره کري سپکاوی دي کوي که بي ورپوره نکري عیب داره کوي دي.

تعلیم الاسلام ویب پانه :

www.taleemulislam-radio.com

دروشیتم : ئان دعامو مسلمانا نو په خیزگنه مگریه خپل مسلک
کبى چى دعلم خخه عبارت دى (يعنى دعلم په اره خپل مسئولیت
زيات گنه).

خلورشیتم : دخلگوپه ناسمو کارونو کبى تقلید مکوه بلکى په
غوره کارونو کبى يې تقلید كوه.

پنځه شیتم : که دی په يوانسان کبى بدې ولیدل مه يې بيانوه
بلکى دخیرلته ورته کوه په خير يې ياد کړه مګر بدې يې په دیني
چاروکبى وه خلګو ته وښیه ددې لپاره چې خلګ يې تقلید ونه
کړی اوخان خني و ژغوری ئکه رسول اللہ ﷺ فرمایي : دافجر انسان
بدې بيان کړی ددې لپاره چې خلګ ئان خني و ژغوری.

شپشیتم : که دی دلور مقام د خښتن خخه دیني نیمګرتیا ولیده
ورته بيان يې کړه دلور مقام او مرتبې پروا يې مه کوه ئکه اللہ ﷺ
دي مرسته کوونکي او مددگار دى که دی یوڅل دغه کاروکړي
دوی درخخه ویریږي هیڅوک دلاوري نسي کولای چې ستا په
وراندی اویا ستا په بنار کبى بدعة (غیرشرعی کار بسکار، کړي
وداسي کارتہ عوام خلګ و هڅو هترڅو خلګ ددين په زیار کبى
ستا تقلید و کړي.

اوہ شیتم : که دی دپاچا خخه داسي کار ولیدی چې دعلم، پوهی
سره برابرنه وو ورپه گوته يې کړه په داسي حال کبن چې ته يې
فرمانبردار يې ئکه دپاچا توان ستا ترتوان ډيردی اوورته وواي
په هغه خه چې ته برلاسي يې زه دی فرمانبردار یم خوئيني کړنۍ

دی دپوهی سره برابری ندي کله چي دی داکاروکړی نويو ئل بس
 دی ئکه که په تکرار سره ورته ووایي بنایي درنښت دی لمنځه
 ولاړسي او د دین د نقص لامل به سی (کچيري اړتیا ورته پیداسي
 د داسې کسانو لخوا ترسره سی چي ستا تراش لاندي وي نو
 یویادو هله داکاروکړه ترڅو خلګ ستا زيار په دین کښي او حرص
 په امر بالمعروف ووینې کله چي دی داکاروکړی خلګو ستا هځي
 او زیا رو لیدی او بیا دی دپا چا خخه هغه کړنه ولیده نو یوازی
 کورته ورسه دینی او مذهبی خبری ورته وکړه که بدعت کوونکی
 وو مناظره ورسه وکړه او که پا چا وو دالله ﷺ اور رسول الله ﷺ ویناوي
 ورته بیان کړه که بې ومانه خوبنې که بې ونه مانه دالله ﷺ خخه
 وغواړه چي د ظالم خخه دی وساتي

اته شپیتم : مرګ په یادله د استاذ انولپاره مغفرة (بخښنه) د خښتن
 تعالي ﷺ خخه غواړه او د هغه چا لپاره (مغفرة غواړه) چي دین دی
 ځینې لاسته کړی وي
 نه شپیتم : د قرآن تلاوت تل کوه

اویایم : زیارت دقبرونو، بزرگانو او سپېخلو ځایونو دیرکوه

یوا اویایم : د عامو خلګو سره چي په مسجدونو، سپېخلو ځایونو او
 او هدیرو کښي مخ سی دوی د رسول الله ﷺ او نیکو خلګو په خوب
 لیدل درته بیان کړي درست بې بوله

دو اویایم : د دین اوسمی لاري د دعوت پرته د ناسمو خلګو سره مه
 کښینه

درو او یا یم : دیر لعنت ویل او بسکن خل کول مه کوه.

څلور او یا یم : مؤذن چي اذان و کري دمسجد تللو تياري کوه ددي
لپاره چي عام خلگ ستا مخکي ولا رنسی.
پنځه او یا یم : د پا چا په همسایتوب کښی سرای مه جوروه.

شپږ او یا یم : که دی د همسایه خخه (نام کار) ولیدی پتئ کړه
څکه چي داستا سره امانت دی ، او د نورو خلگو پت احوال مه
بسکاره کوه.

اوہ او یا یم : که خوک (په یو کار کي مشوره در خخه و غواړي نو
مشوره ورکوه خومره چي پوهېږي څکه دغه کاردي اللہ عزیز نژدی
کوي ، زما دغه وصیت ومنه د دنیا او اخرت لپاره دی ګته ده
انشاء الله تعالى.

اته او یا یم : د بخله خخه ئان و ساته څکه بخل دي د خلگو په وړاندی
رسوا کوي.

نهه او یا یم : طمعه کوونکی مه او سه مه درواغ وايد مه په
خبر و کښي د خلگو سره ګډنې بلکي په ټولو کارونو کښي خپله
میرانه و ساته.

اتیا یم : هروخت سپینی جامې اغونده.

یو اتیا یم : د شتمن زړه خبنتن او سه د ټان له (لوري) خخه لپه حرص
ښیه او لپه مینه د دنیا سره د ټان شتمنی بسکاره کوه مسکن مه
بسکاره کوه که خه هم مسکین یې.

دو اتیايم : همتناکه او سه خکه د چا چي همت تیت و ي مقام يي هم تیت و ي

درو اتیايم : کله چي پر لاري خي چپه اور استه لوري ته مه گوره بلکي مه کي ته گوره .

خلور اتیايم : کله چي حمام ته ورسی د عامو خلگوسره په ناستي خای او پيسو ور کولو کبسی خان مه برابره بلکي تردوي زياتي پيسپي ور کره تر خوستا ميرانه بسکاره سی او دوي به دي در نسبت و کري .

پنخه اتیايم : مال ، سامان ، او جامي خپل دي او د صنعت کارونه خپله مه کوه بلکي يوبا ور لرونکي سری ته يي و سپاره .

شپر اتیايم : د خلگو خخه (نامشروع) محصول مه اخله .^(۱)

اوہ اتیايم : دراهم (پيسپي) خپله مه تله (يعني مه يي حسابه) بلکي پريوبيل (باور لرونکي) سری باندي باور کوه .

اته اتیايم : د دنيا سپکاوی کوه (هغه دنيا) چي د علماء په آند سپکه ده خکه اللہ عزوجل ته (علماء) تر دنيا غوره دي .

نهه اتیايم : خپل (دنياوي) کارونه بل چاته سپاره خو پر علم بنه بر لاسي واوسي داسپي کرنه دي عزت ساتي .

(۱) ددغه محصول خخه موخه مکس د جاهيله په وخت کي يو خاص ناشروع دود وو چي او سه له منځه تللي دي .

نوی یم : دليونيانو سره خبری مه کوه مه دهقه خلگو سره خبری کوه
چي دمناظري په اصولو او دليل نه پوهېږي او يا لته مقام کوي
(علمي فائده یې هدف نوي) بلکي د مسائلو په بيان دي ډوبوي
اوعزت دي لمنځه وړي او ستا (دعزت) پروانکوي که خه هم په دي
و پوهېږي چي ته پرحق یې .

يونویم : کله چي داسي خلگو ته ورسی چي پرتالوروي نو پردوی
خان لورمه بوله تر خودوی دي لورونه ګني ددي لپاره چي ددوی
څخه تاوان درته متوجه نسي .

دونوی یم : که په یوقوم کښي او سيرې ترهقه په لمانځه کښي مه
مخکي کيره تر خودوی دي دعزت په ډول مخکي نه کري .

درонوی یم : دغرمې او سهار وختي پرته حمام ته مه خه او مه
داعمو خلگو د تفريح ځایو ته ورځه .

څلورنوی یم : په کومو ځایو کښي چي پاچهان ظلم کوي مه ورځه
مگرهقه وخت که ستا په نصيحت یې د ظلم څخه لاس اخستي خکه
که دوي ستا په وړاندې یوناروا کرنه ترسه کري چي ته یې د منعي
توان نه لري ستا د چوپتیا له کبله خلگ فکر کوي چي دا ظلم
يو جائز کاردي .

پنځه نوی یم : دعلم په مجلس کښي د قهر او غصې څخه خان
وژغوره .

شپو نوی یم : داعمو خلگو په وړاندې قصې مه کوه خکه قصه
کوونکي ته درواغ ويـل اړـينـ دـي .

اووه نوي يم : که دي ديو عالم سره مجلس کول وغونبتل (يعني
دهجه داستعداد معلوم مولو په موخه) که مجلس دفقه وو خپله
ور حاضر سه خومره چي دده (په استعداد) و پوهيدې بیان يې کره
که داسي نه وو نومه ورخه ددي لپاره چي خلگ ستا په ورتگ
باندي دوکه نسي پر ده باندي به ديو داسي عالم گمان و کري چي
دي هغسى نوي .

اته نوي يم : که پورتنې کس ددي صلاحیت در لودی چي خلگوته
مذهبی فتواوي ور کري نو خلگوته يې بیان کره او که يې صلاحیت
نه در لودی نوته مه کښينه چي ستا په وراندي درس و کري بلکي
يو اعتمادي سري ور پريوده تر خوتاته دده دخ BRO په ډول او دعلم په
اندازه معلومات در کري .

نهه نوي يم : دذکر و مجلس سوته (چي غير مشروع وي) مه حاضر په
همدا ډول هغه مجلس ته (مه ورخه) چي ستا دعza او سپې خلتيا په
موخه دوعظ بلنه در کري بلکي کلى وال واستوه چي باور پري لري
او يوشآگرد ور سره واستوه .

سلم : دنکاح د خطبي ويلو چاري د خپل کلى امام ته و سپاره همدا
ډول د جنازې او اخترونو د لمنځونو امامت نوموري امام ته و سپاره
او ما په نيكودعا و کښي مه هيروه دغه نصيحت قبول کره ستا
او د ټولو مسلمانانو د مصلحت په موخه دغه نصيحت در ته کوم .

دامام اعظم رحمة الله عليه نصيحت د قاضى التغاة امام ابو يوسف رحمة الله تعالى عليه په نامه پاي ته و رسیدي .

.....

دامام ابوحنیفة رح وصیت خپل

شاگردیوسف بن خالد رحمة الله تعالى عليه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کله چي یوسف بن خالد سمتی رح دامام ابوحنیفة (رحمه الله عليه)
خخه دعلم زدکره وکره او خپل بنیار بصری ته یې دتللواراده وکره
نو امام اعظم رح دتللو اجازه ورکره اوورته وي فرمایل : یو وصیت
دتحفی په ډول درته کوم چي دخلگوسره په ژوند کولو،
دعلماؤدمربو په پیژندلو ، دھان په ادب کولو، ترلاس لاندی
خلگوسره په بنې سلوک کولو او د عاممو او خاصو خلگوسره په
معامله کولو کښی ورته اړیبي .

(دغه وصیت) به تاته دپوهی بسودلو پر مهال یوه داسي آله وي چي
دعلم سمون او بسکلاپه رائی او د معیوب کولو خخه یې ژغوری
پوه سه که دی دخلگوسره گذاره بدہ وي تول خلگ به دی دبمنان
وي که خه هم دی میندي او پلرونه وي که دی دخلگوسره گذاره بنې
وي تول به دی میندي او پلرونه سی (یعنی دوستان او خواخوږي به
سی) که خه هم قریبان دی نوي .

یوسف بن خالد رح فرمایي : امام اعظم (رحمه الله عليه) راته
و فرمایل تره ګه پوري صبر وکره ترڅو تول وصیتونه په تفصیل سره
په خپل فکر درته و کرم چي په پیژندلو سره به یې په خپل زره کښی
زما شکر گذاره سی .

يوسف رح فرمایي : كله چي دغه وخت تيرسو او دو صيت وعده يې
 وکره په فارغ وخت کبني راته و فرمایل : زه تول هغه خه تاته بسکاره
 کوم چي تاته ورآندی کيني گويما زه ستا سره مل يم کله چي بصرې
 بشارته ورسې هغه کسان چي زموږ مخالف دي ستالوري ته به
 متوجه سې که ته دخپل لورعلم په مې پردوی ئان لورکړي او
 دخپل علم په زورددوی په ورآندی په فخرسره ويناکوی پايله به
 يې داوي چي ددوی سره به دناستي ولاړي او دګه ژوند خخه به
 خلاص سې ته به ددوی مخالفت کوي دوي به ستا مخالفت کوي
 ته به ددوی سره اريکي شکوي دوي به ستاسره اريکي شکوي
 دوي به تاته بد وايي ته به دوي ته بد وايي دوي به تا بد لاري بنېي
 ته به دوي بدلاري بنېي ستا ولوري ته به دنامشروع لاري نسبت
 کوي په نتيجه کبني به دواړه بدنامه سې آخر به ددي ئاييه خخه
 وتللوته اړسي داسي کرنه زما نه ده خوبنه خکه هغه کسان
 هوښياران ندي چي گذاره نکوي او گذاره کولوته اړوهي مګر چي
 اللهم ورته دوتلوقه پرانيزى .

کله چي بصرې ته ورسې خلګ به دي بنه راغلاست وکړي ملاقات
 به دي وکړي ستاحق به و پېژني نوته دهرسپي مقام و پېژنه
 دشريفو خلګوعزت وکړه او د علماؤ درنښت وکړه د سپین دېرو
 احترام وکړه دخوانانو سره نرمي وکړه د عامو خلګوسره نژدي او سه
 دناسمو خلګوسره خواخوري وکړه دغوره خلګوسره ملګري وکړه
 پاچا (آمن) په بدنامه مه يادوه دهیچا سپکاوی مکوه دچا په
 انډيوالۍ باورمه کوه ترڅو چي دي ازمويلی نوي دکم همته خسیس

سپری سره اشنایی مه کوه کوم شی چی په بسکاره درته ناسم بسکاره
 سو مینه مه ورسه کوه . دبی عقلانو سره ازاد ژوند مه کوه
 دمیلمستیاد عوت اوهدیه مه قبلوه (یعنی چی شرعی عذر موجود
 وی) گذاره او صبر کوه بردباره او سه دنبوا خلاقو خبتن او سه پراخه
 سینه لره نوی جامی اغونده دسوارلی لپاره بنه حیوان غوره کوه
 خوشبویی (عطر) پیر استعمالوه خپل شخصی کارونه یوازی کوه
 دخادمانو اولاس لاندی کسانولته کوه (بیایی) تعقیبوه ددوی په
 ادب او برابری کنی و راندی او سه پدی لاره کنی دنرمی خخه
 کارا خله دپیری سزا خخه کارمه اخله که نه نوبی نتیجی به سی
 (یعنی په خپله سزا مه ورکوه چی ستاعزت ته تاوان رسوی)
 پرلمونخونو باندی پاییندی کوه خوراک ورکوه (یعنی سخاکوه)
 که بخیل سری سالار نسی جو پیدای یوپت مشاور لره چی
 دخلگوپه حالاتو دی خبروی (خبرتیا پرمهال به دبدو کارنو اصلاح
 و کری) نو کله چی دی فساد ولیدی داصلاح لپاره یې تلوار کوه
 هر کله چی په اصلاح (راوستلو) پوه سوی مینه (داصلاح سر) پیره
 سی او عزم به دی پیاوی سی.

خوک که ستا سره ملاقات کوی که یې نه کوی خوته ملاقات
 ورسه کوه خوک که نیکی در سره کوی که بدی در سره کوی خوته
 نیکی ورسه کوه عفوه (خبتنه) کوه خلگوته په نیکی سره امر
 کوه دبی گتوشیانو خخه لیری او سه کوم شی چی تاوان دررسوی
 پریزده یې د حقوقو په برپایه کولو کنی تلوار کوه که دی
 دملگرو خخه خوک ناروغه سی خپله پونتنه پرکوه او د استاذو

په ذريعه يې د صحت حال معلوموه که دی دملگرو خخه خوک ورک
 سی دحالاتولته يې کوه که خوک ستا په وراندي کبنيني ته دده په
 وراندي مه کبنينه که خوک ظلم درسره وکري ته وصيله ورسره کوه
 خوک چي درته راسى عزت يې کوه که خوک بد درسره وکري ته
 بخنسه ورته کوه که دی خوک په بد الفاظوياد کري ته يې په بسو
 اوښائسته الفاظوياد کره که دی دملگرو خخه خوک مرسي (ستا پر
 زمه يې حق وي) حق يې ورکوه که چاته غم ورسيدی تسلی ورکوه
 که چاته تکلیف ورسیدی دغم شريکي خرگندونه ورسره کوه که
 چا ديوکار کولو ورانديز درته وکري کار ور وکره که چا په غم
 کبني دهمکاري غوبنتنه درخخه وکره همکاري ورسره کوه
 دخلگوسره دخپلي دوستي خرگندونه کوه خو چي ستا توان وي
 هرچاته سلام اچوه که خه هم چس خلگ وي که ستا اودنورو
 مجلس یوئای سو یاته دنورو سره یوئای سوي دمسائلو دبيان
 لپه پیا سوه او ددوی خيرنه ستا په آند صحیح نه وه (په تلوارسره)
 خپله رايه مه بنکاره کوه.

که خوک (ديومسئلي) پوبنتنه درخخه وکري په دوديزو الفاظو يې
 پوه کره (يعنى په داسى دول چي دوى په پوههيربي) وروسته نوره
 وينا (خيرينيزه برخه) ورته بيان کره چي داسى او داسى ده که ددوی
 خخه چا او ريدی (يعنى پوه سو) ستا مقام مرتبه او (دعلم) اندازه
 به دی ورته معلوم سی که چا اختلاف درسره کاوه یوچول نه یوچول
 پوهه ورکره چي فكري کبني و وهی خلگوته روبيانه اوښكاره پوهه
 بنبيه پت او دقيق شيان مه ورته وايه مينه دخلگوسره کوه کله کله

مزاو (توكى تکالى) ورسره کوه خبرى ورسره کوه خکه دغه شيان
 ستا دعلم لپى تل روانه ساتي کله کله خوراك ورسره کوه دبى
 کاروانسانانو خخه بى پروا اوسيه دخلگو ارتياوي پوره کوه نرمى
 باندى کوه ددوی پرنىمگرپتياووستركى پتپه دسینې تنگوالى
 اولپ حوصله ددوی په وراندى مه بىكاره کوه داسى اوسيه لکه يو
 ددوی خخه دخلگوسره داسى معامله کوه لکه خپل ئان ته چى يې
 کوى کوم خه چى ئان ته خوبىي دوى ته هم هغه خوبىو پرخپل
 ئان باندى بىلاسى دئان دنیمگرپتياوو دخلاصون په مت کوه
 اوحالات يې خىپه اوشر پيداكونكى کارونه پريپدە کە خوک زره
 درته تنگوي ته زره مه ورته تنگوه دھغه چا خبرى اوره چى ستا
 خبرى اوري خلگ وھغه شى ته مه ارباسه چى ته يې نه يې ارکرى
 دخلگو په هغه حال راضىي اوسيه چى دوى په راضىي دى بىه نيت
 ورته خرگندوه په کاركىنىي رىبىتنى اوسيه كبر، لوبيي (دئان خخه)
 ليره كره دچم او دوكى خخه ئان وژغوره کە خه هم دوى دوكه
 درسره وکرى امانت ساته کە خه هم خلگ خيانات درسره وکرى په
 وفا كىنىي تىينگ اوسيه په تقوى اوپرهيزگارى باندى منگولى لگوه
 دنورودينونو دخېستانوسره وزاومناسب ژوند کوه.

امام اعظم (رحمه الله عليه) خپل شاگرد ته و فرمایل کە دغه
 وصيتونه تىينگ كرى اميدلرم چى سالم به سى بىا يې ورته وويل
 ستا جلاوالى مى غموي ستا پىزندنه زما دميانى ذريعه ده دلىكتو
 دلارى اريکى راسره ساته او خپلي ارتياوى دى راته ووايه ته ماته
 دزوپه خيرى يې او زه تاته دپلارپه خيريم

دامام اعظم وصیت خپل زوی حماد رحمة الله عليهما ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اپ زویه الله دی پر هدایت ثابت قدم لره (اوپه سپیخلو کارونو کبني) دی الله پیاپری لره یو خو و صیتونه درته کوم که بی یاد ولري اوپا یبندي پری و کري هيله لرم چي الله به دی په دین او دنيا کبني نیک بخته کري ان شاء الله تعالى .

لومړۍ وصیت : تقوی غوره کره (یعنی دالله خخه و ویربره) او خپل دبدن غری دگناه خخه پاک ولره دالله تول امرونه برپا یه (قائم) لره دغه تول کارونه والله ته د خالص عبادت په موخه دی .
دوهم : که دیوشی و پوهی ته اړیبی ناپوه مه پاتیرې (یعنی د پوهی لته بی کوه) .

دریم : د هغه چاسره ژوند مه کوه چي دیني یا دنياوي اړتیا ورته نه لري (یعنی د بې ګتی سری سره ملګري مه کوه) .

څلورم : د نورو سره انصاف کوه د خپل ځان لپاره د اړتیا پرته انصاف مه غواړه .

پنځم : د مسلمان او کافر دارو سره د بمنی مه کوه (یعنی هغه کافر چي دریښتنی اسلامي هیواد تابعیت بې د اسلام د اصولو سره ترلاسه کري وي یا په بل عبارت زمي وي) .

شېزم : صبرا و قناعت پر هغه مال او مقام کوه چي الله در کړي دی .

اوم: په مالي او نور و چارو كبني، خپل تدبير(كىنلاره)، بىكلى لره
ترخودنورو خلگو دارتىيا خې خلاص سى.

اتم: دخلگو په سترگو كبني ئان سپك مه بىكاره كوه
نهم: دبى گتو خبرو او كارو خخە ئان بىل كره.

لسىم: دخلگو سره چى يوئىاي سى لو مرى سلام و راچوه غوره خبرى
ور سره كوه دغوره خلگو سره مىنە كوه دشراچونكى خلگو گذاره
(دلدارى)، كوه.

يۇولسىم: داللە عبادت ۋىرکوه ذكر اودرود پرنېي اللە باندى
ۋىروايە.

دوولسىم: په سيد الاستغفار بوقت او سە چى در سول اللە ددى قول
خخە عبارت دى:

اللهم انت ربى لاله انت خلقتنى وانا عبدك وانا على
عهدك ووعدك ما استطعت اعوذ بك من شر ما صنعت
ابوء لك بنعمتك على وابوء بذنبى فاغفر لى فانه
لا يغفر الذنوب الا انت.

(دويلوگتى بى په لاندى ڈول دى) كە دغە پورتنى كلمى چا مابسام
وويلى په داغە شپە مرسو جنت تە به داخل سى كە چاسھار وويلى
په داغە ورخ مرسو جنت تە به داخل سى.

دحضرت ابى درداء خخە روایت دى كله چى دە تە وويل سوھ چى
كوردى وسوھى دە مبارك و فرمایل: نە دى سوھلى ئىكە ما در سول

الله خخه اوريدلي دي چي که چا دغه (لاندیني) کلمي دورخى په لومرى برخه کى وويلي تر مابسامه به مصيبة (تكليف) نه ور ورسىبى که چا په آخر کي د ورخى وويلي ترسهاره به مصيبة نه ور ورسىبى.

کلمه مباركه په ڦاندي ڊول ڏ5:

اللهم انت ربى لاله الا نت عليك توكلت وانت رب العرش العظيم ما شاء الله كان وما لم يشاء لم يكن لاحول ولا قوه الا بالله العلي العظيم اعلم ان الله على كل شيئ قادر وان الله قد احاط بكل شيئ علما اللهم انى اعوذ بك من شر نفسي ومن شركل ذى شرو من شركل دابة انت آخذ بناصيتها ان ربى على صراط مستقيم..

ديارلسم: هره ورخ په پايندي سره قرآن كريم لو له ثواب يې رسول الله ، مورا اوپلار ، استاذانو او تپولو مسلمانانو ته بخبيه.

خوارلسم : دملگرو (دشريخه) تردبىمن خازن پيرساته خكه په خلگو كښي فساد پيردي نو تر اشنای دي دبىمن تاته گتهمن دي (خكه دبىمن در خخه ليري دي او داشنای سره لاس او گريوان يې).

پنهانلسم : پت حالات ، هره زر (يعني مال) ، کرنلاره او دتللو خاي چاته مه بنېي.

شپارلسم: دهمسايه سره بنه سلوک کوه او تکليفونه ئى زغمه.

اوولسم : داھل السنۃ والجماعۃ مذهب تینگ ونیسه دناپوهانو اوگمراهانو خخه لیری او سه.

اتلسما : په تولوکارونو کی دی نیت پاک کړه او د حلال خوارک زیاته لته کوه.

نولسم : په پنځو حدیثونو عمل وکړه چې ما د پنځولکو حدیثونو خخه را تول کړي دی ، لومړی حدیث دادی چې رسول اللہ فرمایي : تول عملونه په نیت پوري اړه لري هرسپی لره هغه څه دی چې نیت یې کړي وي .

دوهم حدیث دادی : رسول اللہ فرمایي : بنه کارسپی لره دادی چې بې ګتی کارپریبدی .

دریم حدیث دادی : رسول اللہ فرمایي : مؤمن به نسی یوستاسو خخه تر هغه وخته پوري چې خوبن کړی خپل و رورته هغه څه چې ئان ته یې خوبنوي .

خلورم حدیث دادی : رسول اللہ فرمایي : حلال بسکاره دی حرام بسکاره دی ددوی په منځ کښی مشکوک شیان دی چې ډير خلگ یې نه پیژنې نوکه چا د مشکوکو شیانو خخه ئان و ساتی د خپل دین عزت او سپې خلتیا یې و ساتل که خوک په مشکوکو شیانو کښی ولویدی په حرامو کښی ولویدی لکه شپانه چې د تاکلی کربنې (د منعی حدود) په شاوخوا کښی پسونه خروی نزدې دی چې پکښی ولویږی خبردار او سی هر پاچا لره تاکلی کربنې سته دالله تاکلی کربنې (د منعی حدود) حرام شیان دی خبرا او سی په بدنه کښی

یوه توطه غوبنه ده که اصلاح سی تول بدن به اصلاح سی که فاسده
سی تول بدن به فاسد سی هغه زره دی.

پنحُم حديث دادی : رسول الله ﷺ فرمایی : کامل مسلمان هغه
خوک دی چي دژبی او لاس (دتاوان) خخه یې خلگ په امن وي.

شلم وصیت : دصحّت او جورتیاپه حال کنبی (دالله ﷺ خخه) د
ویری او اميد په منئ کنبی او سه (یعنی دجورتیا پرمهال دالله ﷺ
تول امرونه سرته رسوه او دنواهیو خخه یې خان ڙغوره) (دمرغ
دراتلو پرمهال) داسی مرسه چي پرالله ﷺ دی نبه گمان وي (یعنی
دمغرت او خلاصون دی تینگ گمان وي) او د مغرت او بخښی
ھیله دی پیاوړی وي (داسی اميد) په سالم زره کنبی وي بېشکه
الله ﷺ زیات بخښونکی او زیات مهربان دی.

دامام اعظم رحمة الله عليه وصیت چي خپل زوی حماد رحمة الله عليه
ته ئی کړی و پای ته ورسیدی.

حضرت امام اعظم رحمة الله عليه دقتا په اړه دغه وصیت ونوج بن ابی عصمه رحمة الله عليه ته فرمایلی دی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نحمدہ و نصلی علی رسولہ الکریم

نوح بن ابی عصمه (رحمۃ اللہ علیہ) فرمایی : ما دابو حنیفة رح خخه
داحادی شود معناوو زده کړي کولي ده مبارک دیر بنه تشریح
او تفسیر کاوه هم دا پول ما دباری کو مسائلو پونستنے ځنی کوله په
عمومی دول زما پونستنی دقتا د مسائلو او احکامو په اړه وي امام
اعظم (رحمۃ اللہ علیہ) (یوه ورخ دوراندوينا په دول) راته و فرمایل:
ته به دقتا دروازه و تکوی (یعنی قاضی به سی) نوح بن ابی
عصمه فرمایی : کله چې زه خپل بسار مرو ته ولاړم دلږ وخت
وروسته دستی په قضا اخته سوم امام اعظم (رحمۃ اللہ علیہ) لا
ژوندی وو نوح بن ابی عصمه وايی (دقضادا اخته کيدو وروسته)
مي امام اعظم (رحمۃ اللہ علیہ) ته یولیک ولیکی ددغه پیښی حال
مي پکښی ولیکی او عذر می ورته ولیکی (یعنی دا چې په خپله
خوبنې می قضا نه کوله بلکې ورته ارسوم) امام اعظم (رحمۃ اللہ
علیہ) په جواب کښی ورته ولیکل: ستا لیک را اور سیدی کوم خه
چې دی پکښی لیکلی وه په هغه پوه سوم ستا وغاری ته یولوی

امانت درولویدی چي لوی، لوی خلگ ورته عاجزه دي ته داسي
 يې لکه غرق نودخان لپاره دوتلولارولته تقوی درته ارينه ده خکه
 تقوی دتولوکارونوبريایه کونکی ده دقیامت (دورخی د سختيو
 خخه) خلاصونکي ده اوستانه دهري بلاخخه ده اوپه تقوی سره به
 (د کار) بنه نتيجې تراسه کري الله دی مور ته دتولوکارونوبني
 نتيجيبي رانصيپ کري الله دی دخپلي خوبني دکارتوفيق راکري
 بېشكه الله اوريدونکي اوئردي دى . پوه سه (اي نوحه رح !) په
 بابونودقضا يوازي جيدعالم پوهيرې چي په اصولودعلم (يعنى)
 قرآن ، احاديثو اوپه ويناوو داصحابوکراموپوه وي او دفر
 او نظر خبتن وي او دتپلوتوان يې ولري . که يوه مسئله مشكله
 درته بسکاره سوه نودقرآن ، حدیث او اجماع په لوري هخه وکړه که
 دی روښانه پکښي پیدا کړه عمل په وکړه که دی پیدا نه کړه نو
 نظائر و (يعنى قياس) ته يې حواله کړه (دآيات ، حدیث ، قياس)
 استشهاد پري وکړه بيا عمل په هغه لاره وکړه چي (پورتنيو درو)
 اصولوته نردي وي او ورته والي ورسه ولري دفر او نظر
 دخبتنانو سره مشوره کوه خکه په دوي کښي داسي خوک سته
 انشاء الله چي په هغه خه پوهيرې چي ته نه په پوهيرې . کله چي دوه
 دښمنان (يعنى مدعى او مدعى عليه) درته کښيناستل نو
 دکمزوري او زورور ، دعزنمن او بې عزته ترمنځ په ناسته ، توجه او
 خبر و کښي تو پيرمه کوه داسي کرنه مه کوه چي دعزنمن دعزم
 لامله درته طمعه پيداسي او بې عزته دې عزتي له امله نا اميده
 سی . کله چي مدعى او مدعى عليه ستا په وراندي کښيني ترهغه

وخته يې پريزده چي په ارامه شرم اوسام خني پورته سی بيا په نرمی خبری ورسه وکره اوپه خبرويې پوه کره اودهريوه خبری تولي اوره تلوار مه پري کوه کړي مګر که يې بي ځایه خبری وکړي خپلي خبری تولي خلاصي کړي مګر که يې بي ځایه خبری وکړي منعه يې کره (اوددغه خبرو نه اړتیا) وروښیه . دزره تنګی ، قهر اوغم په حال کښي دقضا (فيصلې) مه کوه کله چي ستا دقضاحاجت اړتیا وي ياوردې يې قضا مه کوه دفکري بوختیا پرمهاں قضامه کوه بلکې په داسي وخت کښي قضا وکره چي زړه دی فارغ وي .

دقریبانو په منځ کي په تلوار سره قضا مه کوه بلکې خومجلسوته يې معطله کړه بنایي دوى په خپل منځ کښي روغه (جورجاری) وکړي که يې ونه کړي نوفيصله وروکړه ترهغه وخته پرهیچا فيصله مه وباسه ترڅو دالزام تول ثبتوونه يې په لاس نوي درغلي اوشاهدې ورکونکي ته تلقین (په خبروکښي بشودنه) مه ورکوه . په خپل مجلس کښي چاته اشاره مه کوه وقریبانوته هیڅ کارمه سپاره (دقضا په وخت کښي) دهیچا میلمستیا مه قبلوه څکه چي تهمت به درباندي وویل سی (دخپلودوستانوسره) دقضا په مجلس کښي خبری مه کوه . تقوی (ویره) دالله ﷺ خخه غوره کړه ددنيا اوآخرت دټولو کارونوبسنې درته کوي الله ﷺ به سلامتیا درنصیب کړي الله ﷺ دی موب اوتابه بنه ژوند اوښه مقام په آخرت رانصیب کړي .

دامام اعظم (رحمة الله عليه) وصیت خپل شاگرد ابو عصمه نوح بن ابی مریم (رحمة الله عليه) ته پای ته ورسیدی

دامام اعظم (رحمه الله عليه) وصیت خپلو مخور او مشهور و شاگردانوته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دامام ابویوسف(رحمه الله عليه) خخه روایت دی چي موربیو خوتنه
دامام صاحب دشاگردانو خخه دامام اعظم(رحمه الله عليه) په
حضور کبني په یوه باراني ورخ کبني سره یوئای سو ددغه
ملگرو خخه داؤد طائى ، عافية الاودى ، قاسم بن معن مسعودي ،
حفص بن غیاث النخعی ، وكیع بن الجراح ، مالک بن مغول ، زفر
بن الهذیل ، او داسی نورکسان وه امام اعظم رح زموب لوري ته
متوجه سواو وي فرمایل: تاسوزما دزره خوشحالی راوستونکی
یاست او زما دغم لیری کونکی یاست ماتاسوته دعلم کام، حین
(دسوارلى)، او ملونه جورکري دی که مو خوبنې سوه باندي سپاره
سى (يعني فقهی مسائلی مي درې بودلى دی که مو خوبنې سوه
عملی يې کري او نوروته يې ورسوی) په داسی حال کي مي پري
ایبني یاست چي خلگ به ستاسو شاته ئى دالفاظو لته به مو کوي
خپلي غاري به تاسوته کښته کوي ستاسو خخه هريود قضا
صلاحیت لرى په تاسوکي لس کسان دی چي قضا و کري زه تاسوته
سوال په الله عزوجل سره کوم (يعني الله عزوجل درته و اسطه کوم) او هغه لوی
علم چي الله عزوجل تاسوته درکري دی (واسطه کوم) چي د (پاچا) خخه
دقضا د غوبنې تلو د ذلت خخه ئان و زغورى که په تاسوکبني د یوم

خخه دقضا غوبستنه وسوه اوپه ده کبني يوه نيمگرتيا وه چي الله
 دخلگو خخه پته کري وه قضا نده ورته روا (اوددي لاري خخه
 پيداسوی) رزق ندی ورته حلال که بې پتی حالات دنسکاره
 حالات په خیروه (يعنى پتی نيمگرتياوی بې نه درلودي) قضا ورته
 روا ده (اوددي لاري خخه په لاس ورغلي) رزق ورته حلال دی که
 خوك دقضا و دندی ته دارتيا له مخى مجبورسي نودخان
 او خلگوتمنځ دی پرده نه خروی پنځه وخته دی لمونځ په جماعت
 سره (په مسجد) کبني اداکوي او ده لمانځه پروخت دی (پدې دول)
 ناره وکري خوك حاجت لري ؟ (زما سره ملاقات کولاي سی)
 او د ماختن په لمانځه کبني درې واره دغه ناره کوه بیا کورته خه
 که خوك مریض سو دقضا په ئای کبني بې دکبني استلوتوان نه
 درلودي دمریضي دورخونخوا (معاش) دی د (بيت المال خخه) نه
 اخلي که امام المسلمين (امر) چم وکري (يعنى په بيت المال کبني
 بې خيانت وکري) یائی په ظلم سره فيصله وکره امامت بې باطل
 دی او حکم بې دمنلورندی که بې په داگه او بنسکاره گناه وکره (د
 حد شرعی سزا ورکول باندی واجب ده) هغه نژدي قاضي دی حد
 باندی قائم کري.

تمت بالخiroصية الامام الاعظم (رحمة الله عليه) لكبار تلاميذه.

دامام اعظم (رحمة الله عليه) وصيت خپلومخورو شاگردانو ته پاي ته ورسيدی.

کبه العبد الا فقرالى الله الغنى مولوى عبدالهادى (حمداد)

د ایام اعظم و صیغه وله

تالیف
مولانا عاشق الہی شمس بلندی

زیارت و فضیل
مولوی عبدالهادی (حمداد)

احمد شاہی کتبخانہ
کابل بلزار کندھار
تелефون: 0700321479

د تعلیم الاسلام را دیو و یب پانی له خوا:
www.Taleemulislam-Radio.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library